

Maria Josefa Ruiz
Grup Municipal CEC-CPC

El seu Acord Social, la nostra misèria

El passat 26 de setembre se signava el gran acord social que el govern local del PSC es vanta d'haver teixit amb desenes d'entitats de la ciutat. La realitat, però, és que a dia d'avui **no hi ha hagut cap tipus de reunió** o espai de debat o de treball, ni amb les entitats, ni amb la ciutadania ni amb els partits. Tot reduït a un text elaborat pel govern i a aportacions via email, amb el consegüent **filtratge i vistiplau unilateral** al text definitiu. La **participació** ha de ser fonamental quan parlem d'un pla que, a quatre anys vista, ha de determinar de manera substancial l'acció de govern.

Alhora, **manca una anàlisi de la realitat socioeconòmica**. Si cal un acord social, és perquè vivim una realitat que ens hi obliga. Si bé una de les principals preocupacions dels cornellanencs i cornellanenques, lògicament, és la feina, **no s'hi donen dades de desocupació**; s'atreveix a parlar de «reactivar el comerç local», però sense esmentar els **grans magatzems, hipermercats i supermercats** que inunden la ciutat; s'anima a «reforçar el teixit associatiu» tot partint d'una situació d'**absolut clientelisme i menyspreu a les entitats** mínimament crítiques; i arriba a dedicar un apartat a «protegir l'habitatge», però cap rastre a l'anàlisi de la realitat de **desnonaments, d'especulació immobiliària** o de l'estat de molts edificis de la nostra ciutat. Sense una anàlisi de les causes de fons, estructurals, d'aquesta crisi, difícilment podrem donar solucions que vagin a l'arrel del problema.

També hem de destacar que la major part de les propostes són massa genèriques. **No s'hi concreta absolutament res**. Tant és així que, per cada proposta –que amb prou feines arriba a les dues o tres línies–, podríem fer un bon grapat d'accions concretes, amb finalitats i orientacions ben diferents. **No es diu qui, com ni quan ho farà, ni amb quins recursos**. En cap cas afirmem que siguin propostes inviables, però la voluntat política de dur-les a terme és la línia que marca la diferència entre una proclama genèrica que no sabem si es concretarà ni com i una proposta concreta amb terminis i recursos materials, humans i econòmics associats.

Un darrer fet que ens ha de preocupar és que **no s'ha avaluat seriosament l'Acord social 2012-2016**. Amb una ullada ràpida, podrem afirmar amb total seguretat que bona part de les propostes no s'han dut a terme i d'altres han estat insuficients o directament no han reeixit, fet que ja **ens fa desconfiar de la utilitat real** del nou Acord. Alhora, el fet que moltes propostes siguin massa genèriques i gens concretes en dificulta enormement la fiscalització. Ara, es repeteix la mateixa proposta de seguiment, cosa que equival a **no establir cap mecanisme efectiu d'avaluació** per poder-lo adaptar i millorar segons la realitat de cada moment.

Si no ens han deixat participar durant el procés d'elaboració aportant-hi la nostra visió del **pla de rescat** que necessita Cornellà, que ningú dubti que **no ens quedarem callats**. És hora que algú aportï una visió crítica i al servei de la gent! ●